

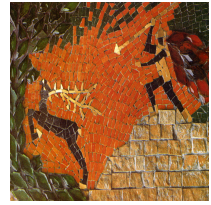
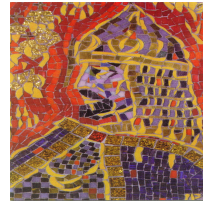
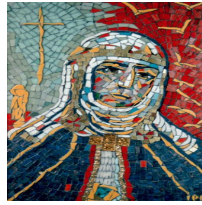
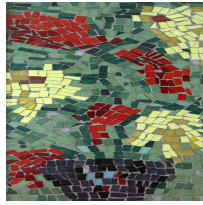
Г. Г. Стельмашук

Носик Ірина-Романа

НОСИК Ірина-Романа (30. 05. 1928, м. Чортків, нині Терноп. обл. – 21. 07. 2016, м. Торонто, провінція Онтаріо, Канада) – живописець, художник-монументаліст, графік. Онука А. Горбачевського. Член та експонент Укр. спілки образотвор. мистців Канади (1956–2016). Під час 2-ї світової війни виїхала до Праги, згодом до Іннсбруку (Австрія), де закін. укр. г-зію, навч. в Університеті ім. Леопольда і Франца. Від 1948 – у Канаді. Навч. в Онтарій. коледжі мистецтва. 1951–76 працювала як наук. митець-ілюстратор на факультеті біології Торонтон. університету. Упродовж 26-ти р. за допомогою мікроскопів чи з натури створила понад 2000 великоформат. метод. таблиць-ілюстрацій для лекцій викладачів, а також ілюстрації для студент. підручників і публікацій професор (бл. 700 великих таблиць, написаних олій. фарбами на полотні, зберігаються в архівах Університету). Створювала картини феєрич., казк. життя молекул. Н. стала першим художником мікроскопіч. світу. Осн. техніки: олія, акрилик, сепія, кольор. чорнила, мозаїка. Писала картини на укр. істор. та фольклор. тематику, портрети, квіти, краєвиди. Після подорожі до Франції і Бельгії 1958, зацікавилася мозаїкою, активно включилася у мист. життя укр. громади в Торонто. Від 1976 – чл., у 1980-х рр. – у складі дирекції Канад. укр. мист. фундації. Від 1947 – учасниця виставок в Австрії, Канаді, Німеччині, США, Швейцарії. Персон. – у Торонто (1953–54), Нью-Йорку (1979). Авторка статей на мист. теми. Заповіла свої твори Чортків. краєзн. музею.

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Князь Ігор», триптих «Слово о полку Ігоревім», «Хрещення України», «Степова Баба», «Скити», «Гуцули», «Аркан», «Святоїванська ніч», «Купало», «Квіти папороті», «Журавлі», «Джерело життя», «Водна пава», «Втеча від бурі», «Дружба в природі», «Початок буття», «Джерело життя» (1962), «Гладіолуси» (2000); портрети – «Батько», «Студент», «Мадонна»; мозаїки – «Соняшник», «Лови» (обидві – 1978), «Король Данило», «Квіти» (обидві – 1980-і рр.), «Княгиня Ольга» (1986); графіка – «Автопортрет», «Олень», «Дерева», «Осінь», «Квіти», «Маки».

Рекомендована література

1. Кейван І. Українські мистці поза Батьківщиною. Едмонтон; Монреаль, 1996;
2. Стельмашук Г. Носик Ірина. Монументальний живопис, мозаїка // Укр. митці у світі: Мат. до історії укр. мистецтва ХХ ст. Л., 2013;
3. Ірена Романа Носик: [Некролог] // Свобода. 2016, 30 верес.

Бібліографічний опис:

Носик Ірина-Романа / Г. Г. Стельмашук// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-73972>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).